

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku J. K. i R. C.
przy uczestnictwie D. N.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyń
od postanowienia Sądu Okręgowego w L.
z dnia 29 kwietnia 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne

jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi skarżący nie przeprowadzili pogłębionego wywodu prawnego dotyczącego naruszenia art. 382 i 381 k.p.c. uzasadnionego jedynie nie przeprowadzeniem przez Sąd drugiej instancji dowodów osobowych zgłoszonych przed Sądem Rejonowym i nie przedstawili argumentów, które wskazywałyby na niewątpliwą, widoczną na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność postanowienia z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa (por. m. in. postanowienia SN z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100). Skarżący nie wnosili o przeprowadzenie tych dowodów w postępowaniu apelacyjnym a zważywszy na motywy Sądu Okręgowego w zakresie oceny braku rozstrzygnięcia przez Sąd pierwszej instancji w ich przedmiocie w aspekcie istotności i wpływu na rozstrzygnięcie merytoryczne oraz zważywszy na treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, brak podstaw do stwierdzenia, że skarżący skutecznie wykazali kwalifikowane, niewątpliwe i widoczne *prima facie* naruszenie przepisów prawa stanowiących jego podstawę.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono, bowiem wniosek uczestnika o ich zasądzenie nie dotyczy etapu przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

jw